

det tænkes stiftet her ved Lov. Jeg kan nemlig ikke nære nogen Tvivl om, at saasnart Krigsministeren troede, at de Officerer, som studerede Veterinairvidenskab, ikke fik tilstrækkelig Underviisning paa Landbohøjskolen, saa kunde han til næste Aar lade være at lade dem gaae til den Underviisning og lade være at give dette Bidrag, saa kunde han bevirke, at dette Bidrag ikke bevilgedes fra Rigsraadets Side, og altsaa heller ikke kunde antages fra Rigsdagens Side. Der har han altsaa fri Haand, men her vil man binde en tilkommende Finantsminister, idet der gives dobbelte Love derom, som paa en Maade skulle antage en Kontrakt Karakter; men just hvis de antage en Kontrakt Karakter, saa forekommer det mig, at de gjøre et Indgreb i det, vor Grundlovsindskrænkning har fastsat, nemlig at hvad der hører til Forstvesenet hører under Fællesstaten og ikke til de særlige Anliggender. Jeg skal kun, efterat have fremhævet dette Hovedpunkt, gjøre opmærksom paa et Bipunkt, at naar jeg hører Tale om, at der vil være en Besparelse ved, at Landbohøjskolen har Alt tilrede, at den har Lærere og Lokaler og Alt, og at det er urimeligt ikke at benytte dette, saa maa jeg tilstaae, at jeg med Hensyn dertil er noget i Tvivl; thi jeg har saa ofte seet, at Forandringer, som lovedes at skulle være besparende eller idetmindste ikke at skulle koste Mere end forhen, ere komne til at koste Mere alligevel. Jeg anseer det som slet ikke urimeligt, at en følgende Indenrigsminister, naar dette først var tilstaaet, kunde komme og sige: „Det er aldeles indlysende, at den bethdelige Udvidelse, som Landbohøjskolen har faaet ved ogsaa at optage Forststudiet, gjør en Udvidelse af Lokalerne nødvendig, og derfor maa der bygges. Man har nu engang paataget sig, at Forststudiet drives der, og til de Læresale og de Samlinger, som dertil behøves, maa der bygges.“ Det troer jeg vil komme efter. Idetmindste har jeg hørt, at Landbohøjskolens Lokaler ikke skulle være saa særdeles rummelige, at man jo vil kunne komme til at føle megen Ubehvemmelighed ved at skulle optage de Samlinger og den Underviisning, som fordrves, og afgive Lokaler dertil. Jeg maa endnu engang fraraade at stifte et nyt blandet Anliggende,

som skal behandles af forskellige Lovgivningsmyndigheder, og som kan give Anledning til Strid imellem dem.

Ordføreren: Efter de Øtringer, der ere fremkomne fra den Landsthingsmand, der nu satte sig, er det kun meget faa Bemærkninger, jeg har at gjøre. Den høitærede Finantsminister gav et meget smukt Billede af Landbohøjskolens Opgave. Jeg vil af Hjerter ønske ham, at den vil fyldestgjøre de Fordringer, som han stiller til den. De Fordringer, den kan tilfredsstille, vil den sikkert fyldestgjøre, især saalange den staaer under den udmærkede Mand, som nu forestaaer den, og det Lærerspersonale, som er ansat derved. Men jeg tilstaaer oprigtig, at jeg ikke troer, at den vil kunne naae den ærede Ministers Ideal. Det er imidlertid Noget, som man kan have forskellige Meninger om. Med Hensyn til de Indvendinger, som den ærede Minister gjorde imod Fleertallets Indstilling om den Gage, der skal tillægges den Forstdocent, som vi have foreslaaet at ansætte, og med Hensyn til de Indvendinger, han gjorde imod den hele Virksomhed, som vi troede, at denne Docent påsende kunde udfolde, skal jeg tillade mig at bemærke, at jeg troer ikke, at han har Ret deri. Uagtet jeg har hørt af den ærede Minister, at det nærmest vil være igennem Fagvidensfaberne, at de unge Mænd skulle tilegne sig det almindelige Blik for Naturkræfternes og Naturlovenes Virken, maa jeg fremdeles være af den Mening, at det er Noget, der nærmest maa bibringes dem igennem endeel af de saakaldte Grundvidensfaber. Siden jeg har Ordet, skal jeg tillade mig at bemærke, at naar den ærede Minister, som en Indvending imod Mindretallets Forslag, har anført, at der let opstaaer et saadant Forhold imellem Læreren og Eleverne, at det næsten er et Slags Nødvendighed, at hiin examinerer eller tager Deel i Censuren, saa stemmer det ikke med, hvad Ministeren selv har forbeholdt under 2den Post, hvor der nemlig findes en Udtalelse, hvoraf det fremgaaer, at Lærerne ved Højskolen ikke nødvendig ere de, der komme til at give Underviisning; der staaer nemlig under Nr. 2 i Finantsministeriets Skrivelse af 16de August, at Afdgangen